ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 15ης Οκτωβρίου 1998 *

Στην υπόθεση C-284/97,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Fernando Castillo de la Torre, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και Olivier Couvert-Castéra, δημόσιο υπάλληλο κράτους μέλους αποσπασμένο στην υπηρεσία αυτή, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Γαλλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπουμένης από την Kareen Rispal-Bellanger, υποδιευθύντρια στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, και τον Frédéric Pascal, chargé de mission στην ίδια διεύθυνση, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Γαλλίας, 8 B, boulevard Joseph II,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 93/40/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, για την τροποποίηση των οδηγιών 81/851/ΕΟΚ και 81/852/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα κτηνιατρικά φαρμακευτικά προϊόντα (ΕΕ L 214, σ. 31), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και την οδηγία αυτή,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. J. G. Kapteyn, πρόεδρο τμήματος, G. Hirsch, G. F. Mancini, H. Ragnemalm και R. Schintgen (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. Saggio
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 25ης Ιουνίου 1998,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου την 1η Αυγούστου 1997, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητείται να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 93/40/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, για την τροποποίηση των οδηγιών 81/851/ΕΟΚ και 81/852/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα κτηνιατρικά φαρμακευτικά προϊόντα (ΕΕ L 214, σ. 31, στο εξής: οδηγία), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και την οδηγία αυτή.

2 Σύμφωνα με το άρθρο 3, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας, τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με την οδηγία αυτή, πριν από την 1η Ιανουαρίου 1995, με εξαίρεση το άρθρο 1, σημείο 7. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

3 Η Επιτροπή, μη έχοντας λάβει καμία ανακοίνωση σχετικά με τη μεταφορά της οδηγίας στη γαλλική έννομη τάξη και μη διαθέτοντας καμία άλλη πληροφορία βάσει της οποίας να μπορεί να συναγάγει ότι η Γαλλική Δημοκρατία συμμορφώθηκε προς την υποχρέωση αυτή, όχλησε, με έγγραφο της 2ας Αυγούστου 1995, το κράτος αυτό και το κάλεσε να υποβάλει τις παρατηρήσεις του εντός προθεσμίας δύο μηνών.

4 Στις 25 Οκτωβρίου 1995, η Γαλλική Δημοκρατία πληροφόρησε την Επιτροπή ότι είχε αρχίσει η επεξεργασία των μέτρων μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη.

5 Εντούτοις, η Επιτροπή, μη έχοντας λάβει καμία πληροφορία σχετικά με τη θέσπιση τέτοιων μέτρων, απηύθυνε στη Γαλλική Δημοκρατία, στις 26 Σεπτεμβρίου 1996, αιτιολογημένη γνώμη, και την κάλεσε να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την οδηγία εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεως της αιτιολογημένης αυτής γνώμης.

6 Επειδή δεν δόθηκε συνέχεια στην αιτιολογημένη αυτή γνώμη, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή.

7 Η Γαλλική Δημοκρατία δεν αμφισβητεί ότι η οδηγία δεν μεταφέρθηκε εμπροθέσμως στην εσωτερική έννομη τάξη.

8 Επειδή η μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη δεν πραγματοποιήθηκε εντός της ταχθείσας απ' αυτήν προθεσμίας, η ασκηθείσα από την Επιτροπή προσφυγή πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη.

9 Συνεπώς, διαπιστώνεται ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

Επί των δικαστικών εξόδων

10 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή έχει ζητήσει την καταδίκη της Γαλλικής Δημοκρατίας και η Γαλλική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 93/40/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, για την τροποποίηση των οδηγιών 81/851/ΕΟΚ και 81/852/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα κτηνιατρικά φαρμακευτικά προϊόντα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.**

2) **Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.**

Kapteyn Hirsch Mancini

Ragnemalm Schintgen

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Οκτωβρίου 1998.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

P. J. G. Kapteyn